

نوجوانان قهرمان

قهرمان کیست؟

رالف والدو امرسون جمله جالبی دارد: «قهرمان دلیرتر از آدم معمولی نیست، بلکه شجاعت او پنج دقیقه بیش از دیگران طول می کشد!» ویل راجرز، طنزپرداز معروف امریکایی، نیز گفته است: «قرار نیست همه ما قهرمان باشیم، زیرا یکی باید روی جدول خیابان بنشیند و آنهایی را که می دوند، تشویق کند».

به زودی با شش نفر آشنا خواهید شد که آن قدر شجاعت نشان دادند تا تغییری ایجاد کنند. تک تک شان شایسته تقدیرند.

«قهرمان» در واقع چه کسی است؟ چه جور آدمهایی قهرمان اند؟ وقتی می گوئید «قهرمان» منظورتان شخصیتی اسطوره‌ای مثل هرکول است که با دست خالی شیرها را خفه می کند یا اطلس که آسمان را بر شانه هایش حمل می کند؟ آیا کسی با قدرت فوق طبیعی مانند سوپرمن به ذهنتان می آید؟ عضلات رامبو را تصور می کنید؟ یا به رهبران بزرگی نظیر گاندی می اندیشید؟

آیا قهرمانان فوق‌العاده تیزهوش‌اند؟ فوق‌العاده قوی یا فوق‌العاده شجاع‌اند؟ اگرچه ممکن است برخی یا همه این ویژگی‌ها درباره قهرمانان صادق باشد، آن‌ها اغلب آدم‌هایی معمولی هستند. گاهی ساکت‌اند و گاهی پرهیاهو. لزوماً زیرک‌تر، قوی‌تر یا شجاع‌تر از بقیه نیستند.

در واقع قهرمانان جوانی که به زودی با آن‌ها آشنا خواهید شد در میان جمع توجهتان را جلب نمی‌کنند. اگر یکی‌شان را ببینید، به دوست‌تان سیخونک نمی‌زنید، با انگشت نشان نمی‌دهید و زیر لب نمی‌گویید که «نگاه کن، یک قهرمان این‌جاست». این قهرمانان لزوماً از جمله رهبران نیستند و تقریباً هیچ‌گاه به دنبال جلب توجه نبوده‌اند. اگر از آن‌ها بپرسید «چرا چنین شهامتی به خرج دادید؟» همگی منکر می‌شوند که کار خاصی انجام داده‌اند. و پاسخ می‌دهند که «صرفاً کاری را که لازم بوده، کرده‌اند.» ممکن است با دوستانتان سر اینکه قهرمان واقعاً چه کسی است، توافق نداشته باشید. شاید احساس کنید پافشاری بر سر موضعتان عملی قهرمانانه است، به‌ویژه وقتی دوستانتان به شما فشار می‌آورند که کاری را انجام دهید که به نظر خودتان درست نیست. حق با شماست. شاید احساس کنید غلبه بر ترس درونی عملی قهرمانانه است و این بار نیز حق با شماست. سخنرانی کردن در برابر حتی یک تماشاگر برای آدم خجالتی چه بسا عملی قهرمانانه محسوب شود.

تعریف یگانه‌ای از قهرمانی وجود ندارد. اما ظاهراً قهرمانان خصوصیات مشترکی دارند. مثلاً اغلب به فکر دیگران هستند. معمولاً با دیگران همدلی می‌کنند. دست به اعمالی افتخارآمیز می‌زنند که به سود دیگران است. اغلب، اما نه همیشه، پذیرای خطرند. غالباً از نظر رفتاری